

22. ročník, úloha VI. 3 ... relativistická koule (4 body; průměr 2,00; řešilo 5 studentů)

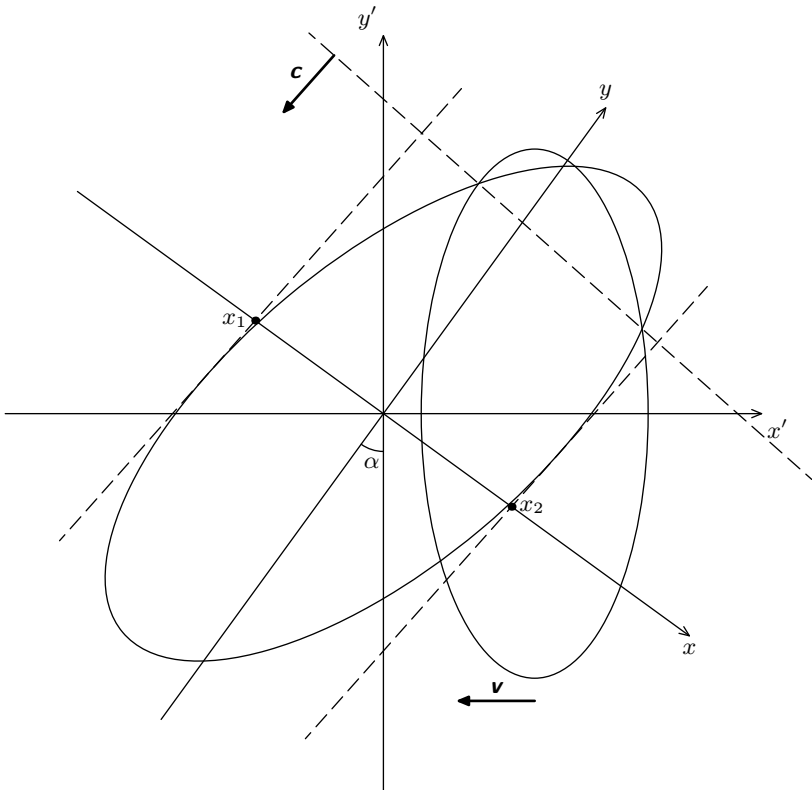
Při pohybu rychlostí srovnatelnou s rychlostí světla dochází ke kontrakci délek, ale zároveň se nám předmět zdá delší než ve skutečnosti je (zkuste sledovat paprsky světla vyslané z bližšího a vzdálenějšího konce tělesa). Vypočítejte, jestli se u relativistické koule tyto efekty nevyruší.

Z Cambridge donesl Dalimil.

Nechť se koule v dané inerciální soustavě pohybuje rychlostí v ve směru osy x' . (Sledujte obrázek.) Její rozměry v tomto směru se v souladu se speciální teorií relativity zkrátí (rozměry ve směru osy x' v této soustavě jsou vynásobeny faktorem $\sqrt{1 - u^2}$ oproti klidovým rozměrům v tomto směru, kde $u = v/c$) v této inerciální soustavě tedy nabude koule tvar elipsoidu.

Dále budeme předpokládat, že kouli sledujeme z velké vzdálenosti. To nám umožní aproximovat světelnou vlnoplochu, která nám bude podávat zrakovou informaci v jistý okamžik, rovinou (v obecném případě v isotropním prostředí by se jednalo o vlnoplochu kulovou).

Letící elipsoid bude vypadat jako koule, pokud bude sjednocení průníků pohybujícího se elipsoidu a vlnoplochy ve všech časech promítnuté na rovinu vlnoplochy kruhový tvar. (Vyjádříme-li tuto podmínku jinými slovy, příleťnuvší vlnoplocha na sítnici v daný okamžik „vypálí“ kruh. Uvědomme si ale, že pokud bychom kouli pomalovali nějakým vzorkem, připouštíme deformaci vzorku u pohybující se koule.)

Obr. 1. Letící elipsa

Výpočty si ještě poněkud zjednodušíme, pokud si příklad převedeme na rovinný problém rozřezáním na roviny rovnoběžné se směrem pohybu vlnoplochy i elipsoidu. V řezu bude tedy vlnoplocha přímkou, elipsoid elipsou; výsledný průmět bude pak úsečkou. Tyto úsečky by pak po opětovném složení měly utvořit kruh.

Umístíme-li střed koule (v dané soustavě elipsoidu) v čase $t = 0$ do počátku kartézské soustavy souřadnic, dostáváme rovnici pohybující se elipsy

$$\frac{(x' + vt)^2}{(1 - u^2)r^2} + \frac{(y')^2}{r^2} = 1,$$

kde r jest klidový poloměr odpovídající *kružnice* (jež je výsledkem řezu původní koule uvedenou rovinou). Budiž normála vlnoplochy od osy y' odchýlena o úhel α . Zvolíme nyní novou kartézskou soustavu souřadnic se stejným počátkem, avšak kde osa y míří ve směru normály vlnoplochy. Transformace je tedy dána předpisem

$$\begin{aligned}x' &= x \cos \alpha + y \sin \alpha, \\y' &= -x \sin \alpha + y \cos \alpha.\end{aligned}$$

Vyjádření elipsy v těchto souřadnicích jest tedy

$$\frac{(x \cos \alpha + y \sin \alpha + vt)^2}{(1 - u^2)r^2} + \frac{(-x \sin \alpha + y \cos \alpha)^2}{r^2} = 1.$$

V těchto souřadnicích je snadné vyjádřit rovnici pohybující se vlnoplochy směrem k pozorovateli

$$y = -ct.$$

Z toho pak můžeme dosadit za výraz $vt = -uy$ do rovnice elipsy; po úpravě tak dostáváme rovnici množiny průniků vlnoplochy a elipsy (od nynějška používám z důvodu úspory místa označení $s = \sin \alpha$, $c = \cos \alpha$, rychlost světla ve vakuu již dále použita není).

$$(xc + ys + yu)^2 + (-xs + yc)^2(1 - u)^2 - r^2(1 - u^2) = 0.$$

Výsledný útvar je zřejmě opět nějakou elipsou. Po roznásobení, využití vztahu $s^2 + c^2 = 1$ a seskupení členů obsahujících x^2 , xy , y^2 , nebo r^2 nabude rovnice tvaru

$$y^2(1 + u^2 + 2su - c^2u^2) + xy(2cu + 2csu^2) + x^2(1 - s^2u^2) - r^2(1 - u^2).$$

Najdeme nyní krajní body x_1 , x_2 kolmého promítnutí tohoto obrazce na osu x . Vzhledem ke konvexnosti elipsy má každá z přímk $x = x_1$, $x = x_2$ právě jeden bod dotyku s oním útvarem. Díky této jednoznačnosti musí být diskriminant výše uvedené kvadratické rovnice v neznámé y nulový, tj. po drobných úpravách

$$(cu + csu^2)^2 - (1 + u^2 + 2su - c^2u^2) \left((1 - s^2u^2) - \frac{r^2}{x_{1,2}^2} (1 - u^2) \right) = 0.$$

Roznásobením a po poměrně značném množství jednoduchých úprav dostáváme výsledek

$$x_{1,2}^2 = r^2,$$

tedy $x_1 = -r$, $x_2 = r$. Tyto krajní body jsou totožné s těmi, které bychom získali sledováním řezu stojící koule. Tudíž pohybující se koule vypadá opět jako koule podle výše uvedené podmínky.

Na závěr poznamenejme, že nápověda v zadání byla nakonec poněkud zavádějící, neboť nej-přednější a nejzazší bod původní elipsy se netransformuje přesně na body x_1 , resp. x_2 , protože elipsa vzniklá „proskenováním“ původní elipsy vlnoplochou nemá osy rovnoběžné s osami x , y (to by v uvedené rovnici nestrašily členy obsahující xy).

Marek Nečada

marekn@fykos.mff.cuni.cz